

Una sèrie de TV futurista. Max Headroom, l'electrònica assumida

por Quim Casas, 'El Món' 24 enero 1986

La nova sèrie de TV3, anticonvencional i futurista, es remet visualment a tot el cinema postapocalíptic i ens presenta el primer showman robotitzat.

Dues coses cal remarcar, d'entrada, en l'emissió d'aquest espai televisiu de nom '[Max Headroom](#)'. La primera dóna la volta radicalment al plantejament de les sèries televisives convencionals, que gairebé sempre són presentades primer mitjançant un episodi pilot al qual segueix, depèn del ressò d'aquesta presentació, un nombre determinat de telefilms cada cop més anodins, ja que bona part de les innovacions se les han gastades en l'esmentat pilot. 'Max Headroom' està concebuda com una sèrie on el protagonista, el showman de rigor, és un robotitzat personatge capaç d'entrevistar, explicar acudits, parlar de cinema, música, etc.; i resulta que el teòric episodi pilot, ofert gentilment pels responsables de '[Arsenal](#)' de TV3 el dilluns passat dia 13, és un vertiginós thriller de menys d'una hora de duració on se'ns van explicar com arriba a crear-se aquest personatge únic de l'espectre televisiu; és a dir, la pura ficció -un robot presentador d'entreteniments televisius- necessita una altra ficció -un telefilm d'intriga postapocalíptica- per a instaurar-se.

El segon aspecte interessant em sembla la perfecta assimilació que, dins del teixit argumental, es fa del mateix concepte videogràfic, o de la filmació, reproducció i supeditació de les imatges electròniques. En un temps en què el vídeo ha perdut la seva força inicial, el seu caràcter d'experiment constant, aquesta enigmàtica presentació de 'Max Headroom' proporciona una autèntica i pura constatació de la imatge electrònica. L'inici del film ja defineix la importància que per als protagonistes té l'assimilació electrònica de les imatges, i les que nosaltres veiem responen a una estètica eminentment videogràfica que no té res a veure amb la vulgarització del telefilm.

'Max Headroom', produïda per **Terry Ellis** i **Chrisalys** per al Channel Four de la televisió britànica, dirigida per **Annabel Jankel** i **Rocky Morton**, i amb música de **Chris Cros** i **Midge Ure** -líder del grup **Ultrabox**-, es remet visualment a tot el cinema postapocalíptic, de marcada estètica punk, potenciat per films com *Mad Max*, i a la imatgeria pròpia -neons, llums blaves marcant sempre l'enquadrament, ciutats angunioses, barrriades destruïdes, pluja constant, opulència tecnocràtica oposada a la pobresa de la resta de ciutadans- instaurada pel **Ridley Scott** de '*Blade Runner*' i els seus continuadors igualment postapocalíptics. En aquest sentit, la seva proposta no és gaire inventiva i reproduïx aspectes que el cinema ha sabut fer rendibles econòmicament. Els elements d'interès s'han de cercar, per exemple, en el sentit irònic que els realitzadors donen a la història -batejant els dos dolents de torn amb el nom de **Brueghel** i **Mahler**-, en algunes notables idees temàtiques -com la substitució de les habituals emissores de ràdio pirates per una televisió pirata que serà, finalment, la que traurà més partit del nou invent-, o en la guerra privada entre el reporter de

televisió i una multinacional que, per no perdre audiència, inventa uns dispositius que rep el subconscient del consumidor d'imatges televisives i, en alguns casos, els fa explotar literalment. D'aquesta guerra particular -crítica potser massa simplista del poder reduccionista de la televisió- naixerà el showman robotitzat; tots els coneixements del reporter Edison Carter seran emmagatzemats electrònicament en el robot, que adoptarà el seu nom Max Headroom -que literalment vol dir màxima alçada- de la barrera que l'estavellà i que suposà l'últim que rep la ment humana.

La intriga televisiva es resol feliçment i Max Headroom, showman del nou futur decadent, ha nascut. Els responsables de la sèrie, adquirida ja per TV3, ens han obsequiat amb un preciosista i contundent producte electrònic per presentar-nos una nova opció, tan competitiva com les lluites en què s'emmarca la trama del film, per a la televisió de l'any 2000. La idea resulta, realment, tan impactant com suggerent. 'Max Headroom' està servit.